

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

In festo Corporis Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

similiter guttula est perexigua gratis in te deriuata ex infinito omnis boni Oceano; ex gratuita eius liberalitate, in eum finem, vt ipsum auctorem omnium donorum agnoscas, ames, glorifices, acceptisque talentis ad illius gloriam, tuam, proximorumque salutem promouendum strenuè vtaris.

Quàm æquum igitur est, vt in mare illud immensum refluant, ex quo fluxere, omnium tibi communicatarum flumina gratiarum? Vt te ipsum totum cum omnibus animæ & corporis dotibus tibi cōcessis in solidum impendas seruitio eius, à quo quicquid es, quicquid habes, quicquid potes, gratis accepisti? Amor, feruor corpus & animam diuino obsequio promptè consecrandi, & constanter impendendi.

In Festo Corporis Christi.

v. *De causis institutæ huius solemnitaris.*

I. **V**oluit æternus Pater solennem hanc Theophoriæ celebritatē, instinctu Spiritus sancti, ab Ecclesia Christi Filij sui Sponsâ toto orbe institui, ac festiuis gaudijs frequentari.

1. Vt debitus honor sanctissimæ carni Saluatoris nostri per publicas vias in
pas-

passione summa cum ignominia ducti, pro tot opprobrijs toleratis, aliquo saltē modo, etiam in hoc mundo, redderetur: dum adorandus publicè cum solenni pompa per plateas vicosq; circumducitur: vti olim Iosepho è carcere liberato, & à Pharaone exaltato contigit. Et Mardocheo, cui acclamatum: *Hoc honore condignus est, quem- Hester. 6. cuique rex voluerit honorare.*

Mirabilis sanè fuit exinanitio SS. carnis Christi patientis, dum nouissimus virorū, imò vermis & non homo ^{Isa. 53.} est reputatus. At multò mirabilior eiusdem apparet exaltatio in hoc sacramento, dum non solum ab omnibus adoratur: sed insuper ipsa Diuinitas, vt pedissequa, cum sit domina, eandem carnem honoris caussa concomitari dignatur. ^{Psal. 21.}

Quanta ergo promptitudine huic sanctissime æterni Patris voluntati obsecundandū! quanto perè de omni honore & obsequio Christo hodie deferri solito cogaudendum, atque, vt latius eius cultus toto orbe propageretur, optandum? Zelus gloriæ Christi.

II. Vt omnes fideles agnoscerent hoc diuinissimum Sacramentum eximium esse beneficium, ex infinito amore pro-

festum, ideo voluit ab Ecclesia exultabunda tantum munus acceptum in manibus circumgestari, omnibusque cum iubilo ostentari. Sicut enim **Gen. 24.** becca inaures & armillas sibi à procuratore Abrahamæ datas suis ostendebat, & **Ruth, 2.** Ruth spicarum in agro Booz collectarum tres modios socru suæ deferebat: ita Ecclesia hodie ostendit tres modios in agro Dominico collectos, corpus, animam, & diuinitatem Christi, quæ sunt tria sata farinae, quæ Maria commiscuit sua gratia, omnesque inuitat ad gratias secum agendas Saluatori, qui, non uti Ioseph in Ægypto, frumenta in tempus sterilitatis recondidit, sed seipsum panem de cælo verum famelico mundo exhibere dignatus est. Gratiarum actio, de tanta eius liberalitate exultatio.

III. Ut omnes agnoscerent, & reipsa faterentur, tantam esse bonitatem & liberalitatē Saluatoris nostri, hoc tam inenarrabile infiniti amoris sui monumentum Ecclesiæ suæ militanti in discessu suo ex hoc mundo relinquentis, ut nullo obsequiorum genere possit dignè compensari: ideoque omnes sese inuicem festiuis plausibus, canticis, tripudiis, omniq̃ue musicorum instr-

strumentorum, odoramentorum, & ornamentorum apparatu ad summum quem possunt, illi cultum deferendum prouocarent, illud sibi inuicem occinientes: *Benedicentes Dominum, exalte Eccl. 43. te illum, quantum potestis; maior est enim omni laude.* Quanto proinde studio nos omnes, pro modulo nostro, æmulari oporteret beatos Ciues Ierusalem cęlestis, coronas suas ad pedes Agni immaculati nos abluentis in Sanguine suo deponentes: *Sanctus, sanctus, sanctus, qui est, qui erat, & qui venturus est, Apoc. 4. absque requie vociferantes: phialas odoramentorum plenas offerentes: per plateas eiusdem beatę Ierusalem perpetuum Alleluia cantantes: inti- Tob. 13. mę humilitatis, reuerentię, adorationis actus eliciendo; laudis & gratiarum actionis affectus frequentando: phialam cordis plenam odoramentorum thuris & myrrhę, id est, feruentis orationis, & mortificationis offerendo? His expensis memorati affectus subiungendi.*

De Euangelio. *Caro mea verè est*
cibus. Ioan. 6.

VII.

I. **C**Hristus Dominus immenso erga nos flagrans amore, nosq; vicif-

D d 4

Am.

sim in amorē sui trahere cupiens, cum
 supra omnia beneficia collata seipsum
 nobis dedisset, nec, quod ultra daret,
 restare videretur, nihilominus inuenit
 diuersos modos, quibus se nobis exhi-
 beret, & ex seipso quasi diuersos con-
 fecit cibos, quos veluti diuersa sui ipsi^o
 fercula proponeret. Factus est enim
 nobis via, veritas, & vita, rex, dux, sa-
 cerdos, sacrificium, pastor, medicus,
 doctor, pater, frater, sponsus, iustitia,
 sanctificatio, & redemptio: insuper ci-
 bus noster fieri voluit: *Care mea vere
 est cibus.* O quàm miræ adinventiones
 infiniti illius amoris, quas exultabun-
 dus in spiritu præuidens Haïas excla-
 mat: *Confitemini Domino, & inuocate no-
 men eius, notas facite in populis adinuen-
 tiones eius.* quàm enim mira illa digna-
 tio Dei nostri, cū cibus esset infinitus,
 vt cibus hominū conueniens esse pos-
 set, exinaniuit se factus homo, splen-
 dorem diuinitatis velamine assumptæ
 humanitatis cōtegens: insuper in hoc
 Sacramento amplius exinaniuit se, di-
 uinitatem simul & humanitatem sacra-
 mentalibus speciebus occultans, vt
 hac ratione per modum cibi, sine hor-
 rore, à nobis sumi posset. Admiratio,
 amor, zelus intimæ cum Deo vnionis.

II. Chri-

II. Christus ideo voluit cibus noster fieri, vt intimè se nobis vnire posset, ad eum modum, quo cibus cibato arctissimè vnitur: vnde ait: *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.* Sicut enim cibus cum cibato, & cibatus cum cibo sic coniungitur, vt vnum in alio sit: *Sicut Cyril. cum cera liquefacta alia cera superinfunditur, altera cum altera tota commiscetur, c. 14. in sic, qui carnem & sanguinem Domini recipit, ita cū ipso coniungitur, vt Christus in ipso, & ipse in Christo inueniatur. Et sicut paruum fermenti rotam massam fermentat, sic paruula benedictio totum hominem in seipsam attrahit, & sua gratia replet. Sicque impletur illud D. Augst. inspiratum: *Cibus sum grandium, cresce, & māducabis me, nec tu me mutabis in re, sicut cibum carnis tuae, sed tu mutaberis in me.* Lib. 7. Confess. c. 10.*

Quanta ergò sedulitate intima cum Christo vnio, non tantum, quoad realem eius nobiscum coniunctionem: sed etiam quoad voluntatum, conformitatem quærenda, conseruanda, & augenda per assiduum studiū maioris perfectionis! quanta sollicitudine præcauēda quæuis ab illo per lethale peccatum diuulsio! quam enim horrendam carnificinam is exerceret, qui ci-

D d s. buna

bum iam in substantiam cibati conuersum à singulis membris abstrahere attentaret? non minorem, imò multo atrociorum carnificinam Christo intentant, quisquis per quoduis mortale delictum Christum in SS. Eucharistiâ susceptum à se diuellere nō formidat. Amor zelus maioris cum Christo vnionis, & horror cuiusuis ab eo per peccatum separationis.

III. Demum voluit se nobis Christus in cibum dare, vt instar eibi vitam nobis tribueret, conseruaret, augeterque; nec qualemcunque, sed vitam gratiæ & gloriæ, & quidem æternam; vitam, inquam, similem suæ, quâ ipse viuit propter Patrem, vnde ait: *Sicut misit me viuens Pater, & ego viuo propter Patrem: & qui manducat me, viuet propter me.* quasi diceret: Ego, quâ Deus, viuo eadem vita diuinâ, quâ Pater viuit, quâ ille à se habet, ego ab illo per æternam generationem accepi: Sicut ergo ego vitam diuinâ habeo à Patre, sic & qui manducat me, vitam gratiæ & gloriæ à me habebit. vel: sicut ego viuo vita diuina propter vnionem hypostaticâ, infinitamq; gratiam & gloriam, quam suscepi à Patre: sic qui manducat me, viuet vita mea propter humanitatem meam.

m̄eam assumptam, per quam omnibus hominibus coniungor. Quam miravis huius diuinissimi cibi, cuius opem vilis homuncio non in regem terrenum, sed quodammodo in Deum euadit, & iam non vita sua, sed vita Christi Filij altissimi viuit! Gratitude, amor, zelus eximie perfectionis.

De amore Christi, quo hoc Sacramentum instituit.

VIII.

I. **C**Hristus instituendo hoc sacratissimū Sacramentum satisfecit immenso suo, non solum erga vniuersos, sed etiam erga singulos homines amoris; qui cū infinitus esset quiescere non poterat, donec seipsum singulis in hoc mysterio daret, sicut se totū vniuersis in Incarnatione dederat. Reliqua enim omnia, quæ ex amore dedit, æqualia non erant eius amoris: ipse solus æqualis est amoris suo immenso, infinito, æterno, incomprehensio, quem typicè præfigurabant panes propositionis, qui *I. Reg. 27.* calidi esse debebant. O quam ingens, intensum, perenne, & insatiabile mutui amoris à nobis reposceret incendium, tam inenarrabile amoris Christi prodigium! Gratitude, amor.

II. Satisfecit eadem opera ex eodem

Dd 6

amo-

amore, votis ac desiderijs omnium & singulorum in tempore, dum se omnibus & singulis præsentem exhibet, paratumq; offert ad omnium & singulorum necessitates subleuandas, languores curandos, mœrores abigendos, ad cœlestes gratiarum & consolationum thesauros singulis in vita & morte impertiendos. O qualis excessus amoris amantissimi Regis nostri, qui voluit præsens adesse Sponsæ suæ Ecclesiæ, nō in vno solum loco, sed in omni oppido, in omni domo, in quouis fideli, seu membro Ecclesiæ, & quidem intra corpus cuiusque habitare, eiusq; cordi & visceribus adhærere!

O quanta illa Ecclesiæ dignitas, & cuiusque fidelis felicitas? Verè non est alio natio tã grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. Gratitude, amor, reuerentialis timor erga Christum.

III. Satisfecit itidem ex eodem infinito amore omnibus desiderijs nostris in æternitate, dando nobis ex hac vita migraturis, non modò pretiosissimum viaticum, præsentissimum solatium, tutissimumq; præsidium, sed insuper certissimū pignus gloriæ æternæ, quoad corpus & animam secum partici-
pan-

pandæ, dum ait : *Qui manducat hunc panem, viuet in aeternum.* Et : *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam, & ego resuscitabo eum in nouissimo die.* Ioan. 6.

O quàm felix sors fidelis crebrius dignè communicantis, seque intimè Christo vnientis, à quo tam certò, & securè expectat in omni necessitate præsidium, gratiæ augmentum, perseuerantiæ donum, gloriæ brauium ? Gratitude, amor, zelus piè SS. communionem frequentandi.

Dominica infra Octau. Corporis Christi.

De diuite epulone & Lazaro. Luc. 16. I.

I. **E**Xpende. quàm dispar fuerit cōditio diuitis epulonis & mendici Lazari : Epulo superbus, gulosus, avarus bysso induebatur, quotidie splendide epulabatur, nihil pauperibus largiebatur, à mundo felix predicabatur, à Deo reprobus & infelix habebatur : At Lazarus abiectus, famelicus, penè nudus ante ianuam diuitis iacebat, micæ cadentes de mensa diuitis frustra medicabat, vlceribus horrebat, quæ à nullo curabantur, sed à canibus lambe-